

Kotiček

gospoda Doropoljskega

Gospod Doropoljski,

že dolgo Vam nisem pisal, nikar ne bodite hudi name. Saj sem zato za danes nabral mnogo zelo zanimivih novic, ki jih bodo vsi kotičkarji z veseljem čitali.

Množica na ptujskem trgu

Pomislite, moj očka, ki je navdušen član družbe sv. Cirila in Metoda, me je v nedeljo 10. septembra vzel seboj v Ptuj, kjer so se vršile velike narodne slovesnosti v spomin na žalostno leto 1908, ko so v starodavnem Ptuj, nekdanji rimski Peto-viji, nahujskani nemškutarji napadli člane Ciril-Metodove družbe, ki so imeli v mestu svojo letno skupščino. Tako svečanih ur še nisem doživel. Že povorke s kolo-dvora v mesto, ki je bilo vse v zastavah in bogato okrašeno, ne bom nikdar poza-bil, tako svečana je bila. Zastopnik kralja, dva ministra, več senatorjev in poslancev, Sokoli s I. podstarosto br. Ganglom in zastopniki mnogih narodnih društev so ji korakali na čelu.

Veličastno je bilo zborovanje nepre-gledne množice na glavnem trgu. Besede govornikov, ki so proslavljali našo sijajno domovino, bodrili k delu zanjo in se spominjali dogodkov pred 25. leti, sem si vtisnil globoko v srce. Vse življenje se hočem ravnati po njih! (Prilagam sliko, ki jo je posnel moj očka, in prosim, da jo tudi priobčite v ljubem »Zvončku«.)

V nedeljo, 15. septembra sva bila pa z očkom dopoldne na ljubljanskem pokopališču, kjer so odkrili nagrobni spomenik tiskarju Rudolfu Lundru in dijakoma Ivanu Adamiču in Vindišarju, ki so dne 20. septembra l. 1908., torej tudi pred 25. leti, žrtvovali svoja mlada življenja na oltar

domovine, ki je ječala takrat še v avstrijski sužnjosti. Opoldne pa sva šla v spre-vodu pred Šenklayž, kjer so mučencema Lundru in Adamiču odkrili krasno spomin-sko ploščo na mestu, kjer ju je zadela ma-ščevalna krogla iz avstrijske puške. Sve-čanost je bila nepozabna. Ker sva stala z očkom prav blizu tribune, sem vse lepe govore natanko slišal. Po slavnostnem od-kritju je očka tudi to ploščo fotografiral.

Končam z iskreno željo, da bi vsem Jugoslovenom in Slovanom kmalu zasijalo sonce zlate svobode!

Zdravo!

Milan Vrhovec,
učenec iz Ljubljane.

Odgovor:

Ljubi Milan!

Pot k uresničenju Tvoje želje je s tr-njem poslana, dosegli bomo kdaj svoj cilj le z delom, z neutrudljivim, smotrenim na-rodno-obrambnim delom, vsak po svojih močeh, da bomo pripravljeni, ko pride tista ura!

Kmalu se spet kaj oglasi, vrli moj dečko!
Zdravo!

Gospod Doropoljski.

Spominska plošča narodnima mučnikoma na Pogačarjevem trgu v Ljubljani.

V marmor je vsekán zlat napis:

Na tem svetem mestu je dne dvajsetega septembra leta tisoč devetsto osmega Ljub-ljana, izzvana in užaljena, očitajoč voljo vsega slovenskega naroda, v složnem uporu proti nasilju tujstva in orožju avstrijske vo-jachine, sluteč bližino nove usode, s krvjo svojih sinov Lundra in Adamiča plačala de-lež sedanji svobodi.